Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31639
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

patientiae firmitatem: Sequitur Et lumen oculorum meorum non est mecum. Lumen oculorum eorum non probatur iudicium quam secum habere non poterant qui ingentes molestias sustinebant. Amici mei et proximi mei. aduersum me appropinquauerunt et steterunt. Amici stant non quidem sanguine carnaliter carnaliter etiamnunc. Amicus enim dicitur et quasi animi equitas quia equali nobis uoluntate coniungitur. Amicitia enim uoluntas erga aliquem rerum bonarum illius propter causam diligitur cum pari uoluntate. Proximi autem sunt quinobis parentela sociantur. Haec enim duo sunt quorum humanitas consueuit gaudere solacijs. Hi autem de illis dicunt quasi sem unum esse solandi gratia uenientibus et magis cerebris exprobrationibus eius animum saucibant sicut libri ipsius testantur eloquentes. Hunc autem uenit supra plaga et defectus. retigit te et et bat es. et cetera. Si considerem quam uehemens erat afflictio. quando et abamicis et proximis talia sustinebat ut quisque solent esse remedium calamitatis multarum fuerunt cumulus passionum. Certe quia cum ipso lumen oculorum suorum non erat cum inde uenientibus afflictio. unde solet hominibus adesse remedium. Et proximi mei alongeste tetterunt et unum faciebant querebant animam meam. Et qui querebant mala mihi locuti sunt uanitates: et dolos tota die meditabantur. Lacrimi quidem erant sanguinei: longissimi reddebantur fetoris horrore diu quidem tolerabat in uulnere illi non poterant sustinere in odore: Hanc et ipse decuiuge sua die. Haltum meum exhorruit uxor mea. Quid rogo carnaliter fastidia facerent diu halitationes eius uoris carnalis sustinere non posset. Hanc et depari mus suus ita dicit fratres meos longe fecit ame et noti mei quasi alienum recesserunt ame: Cum enim dicit et ui faciebant querebant animam meam. diabolum cum ministris suis designat. qui quidem illum uidebant indi amore pristino tanto ei morte animae intentabant inferre. Subiunxit Et qui querebant mala michi locuti sunt uanitates uoruerunt designat quae in mundi spiritibus ad acta. diu cum cupit liberari de pena uiro sessimo suadebat ut dum loquitur iniuria dicens. Die uerbum in dno et morere. Meditabantur quasi supdicti dolosi. quia diu se esilere corpi putabant animae contraria suggerebant. Ego autem uelut surdus non audiebam. et sicut mutus non aperit os suum. Michi non potest esse fortius. nihil egregius. quam audire noxia. et non respondere contraria. Hanc et si locutus esset iusta. ad illa tamen surdus erat quae quasi consolationis inimicas suggerebat. Addidit Et sicut mutus qui non aperit os suum. Oportuit si clare aliquo non dicere imbecillibus uenendo reuinuitur. Sicut mutus qui non aperit os suum fuit qui labia sua nullo sermone aspero nulla contra dm remurmuratione commouit. Ortanquilitas sceleratorum foris uermibus consumebatur intus impassibilis erat et tamquam fieret alter: sic cognoscebatur diuinis laudibus occupari. Et factus sum ut homo non audiens. et non habens more suo increpationes. Sensus iste repetitur ut nobis magnae patientiae ualidum inculcetur exemplum. Habebat utique uertitate causae suae quam causae suae quam mala suadentes potuisset arguere: Sed uir patientissimus sibi reputans omnia abillorum increpationes cessabat. sicut ipse dicit Homo dissimulauit nunquam. Hanc cum eos posset arguere qui falsis cum commationibus imperebant sicut legitur tacere quae admodum solet ille facere qui uentitate responsionis cognoscere non habere. Respice non singulis causis remedia contribuitur corporeos dolores. Supra dixit Rugiebat agemitu cordis mei. non aduersum inimicis suggestiones posuit. Ego autem uelut surdus non audiebam. et cetera. Sic narrationis ibus tractus gemina expositione finitur est. Quomodo dne spau. tu exaudies me dne ds mis.